نگاه بیرون

با ایران چه می‌توان کرد

The New York Times

راجر کوهن . ترجمه: ساناز نفیسی

● درحالی‌که به مهلت تعیین‌شده برای دستیابی به توافق هسته‌ای با ایران نزدیک‌تر می‌شویم، انبوهی از استدلال‌های نادرست، فضای مذاکرات را دربرگرفته است. درحال‌حاضر شاهد نزاع دوگروه هستیم، یک‌گروه بر محدودکردن برنامه هسته‌ای ایران تاکید می‌کنند و گروهی دیگر هرگونه معامله هسته‌ای با ایران را نادرست می‌دانند و بر نابودی تمام سانتریفیوژها پای می‌فشارند. دولت اوباما، که هدایت مذاکرات را برعهده دارد، متمایل به گروهی است که بر محدودسازی برنامه غنی‌سازی ایران تاکید می‌کنند. کاخ‌سفید سرسختانه به‌دنبال دستیابی به توافق با ایران است؛ توافقی که زمینه را برای افزایش محدودیت در برنامه غنی‌سازی ایران فراهم کند. دربرابر دولت آمریکا، گروهی قرار دارند که خواهان نابودی کامل برنامه هسته‌ای ایران هستند. رهبری این گروه را بنیامین نتانیاهو، نخست‌وزیر اسراییل، برعهده دارد و از حمایت قوی کنگره نیز برخوردار است؛ کنگره‌ای که اکنون جمهوری‌خواهان بیشتر کرسی‌های آن را دراختیار دارند. نتانیاهو، قرار است به دیدن اعضای کنگره برود، تصمیمی که خشم اوباما را به‌همراه داشته، نتانیاهو در این‌باره می‌گوید: در دیدارم با نمایندگان آمریکا از مساله‌ای خواهم گفت که به طرق مختلف بقای اسراییل را تحت‌تاثیر قرار خواهد داد. دیدگاه گروهی که خواستار نابودی کامل برنامه هسته‌ای ایران هستند نادرست است، زیرا ایران درزمینه سوخت هسته‌ای مهارت‌های زیادی کسب کرده است. این موضوع شاید برای ما تاسف‌آور باشد، اما حقیقت دارد. ایران پیش از ورود باراک اوباما به کاخ‌سفید به این مهارت دست‌یافته بود. این کشور به اصول حاکم بر فناوری هسته‌ای و غنی‌سازی نیز آگاه است و دارای هزاران سانتریفیوژ درحال چرخش است، هرچند از زمان اجرای توافق موقت ژنو، تعداد این سانتریفیوژها کمتر شده است. خب، در چنین شرایطی آیا نابودی دانش معنایی دارد؟ آیا شما می‌توانید دانش مردم ایران در این زمینه را با بمب نابود کنید؟ درواقع، گروهی که از نابودی برنامه هسته‌ای ایران حمایت می‌کنند، خواستار تشدید تنش‌ها هستند؛ تنش‌هایی که می‌تواند زمینه‌ساز وقوع درگیری فاجعه‌باری با ایران شود. حامیان این گروه در حقیقت «اردوگاه جنگ» را تشکیل داده‌اند. ایران یکی از امضاکنندگان معاهده «ان‌پی‌تی» است، مطمئنا این کشور برنامه هسته‌ای خود را به‌صورتی داوطلبانه برنمی‌چیند، زیرا آن را حق خود دانسته و آن را منبع غرور ملی خود می‌داند. حامیان نابودی برنامه هسته‌ای ایران بر این باورند که می‌توان با اعمال تحریم‌های بیشتر تهران را به زانو درآورد. سناتور رابرت منندز دموکرات از نیوجرسی و مارک کرک جمهوریخواه از ایلینوی، لایحه‌ای را در این زمینه آماده کردند و تلاش می‌کنند این موضوع را به اثبات برسانند، اما باید گفت استدلال این گروه احمقانه است. حامیان تحریم و نابودی، گروهی فریب‌خورده‌اند. درست است که تحریم‌ها به اقتصاد ایران ضربه‌زده، اما این کشور تاحد زیادی به این فشارها عادت کرده است. گزینه بمباران ایران نیز یکی دیگر از تاکتیک‌هایی است که حامیان نابودی برنامه هسته‌ای ایران بر آن تاکید دارند. در این زمینه خوشبینانه‌ترین بررسی‌ها نشان داده است حمله نظامی به ایران، برنامه هسته‌ای این کشور را تنها چندسالی عقب خواهد انداخت و درعوض آمریکا را وارد جنگ با دشمنان قسم‌خورده خود کرده و زمینه‌ساز رویارویی ایرانیان و اعراب با اسراییل خواهد شد. باید به اردوگاه حامی نابودی برنامه هسته‌ای ایران گفت: عدم‌برخورداری ایران از توان هسته‌ای شاید بسیار خوب باشد، اما در این دنیا هیچ‌چیز کامل نیست و به‌همین‌دلیل برای بهبود شرایط باید به‌دنبال جایگزین‌ها باشیم. در این میان یا باید گزینه مذاکره را انتخاب کرد و از طریق بازرسان، برنامه هسته‌ای ایران را به‌دقت مورد بررسی قرار داد یا درگیر جنگی فاجعه‌بار شد. درصورت انتخاب گزینه دوم، سوالی که مطرح می‌شود این است که با تکیه بر گزینه نظامی به چه نتیجه‌ای دست خواهیم یافت؟ شاید برنامه هسته‌ای ایران چندسالی عقب بیفتد، اما پس از آن ایران به‌دنبال ساخت بمب اتم خواهد رفت و علاوه بر این غرب‌ستیزی نه‌تنها در ایران، بلکه در سایر کشورهای مسلمان منطقه نیز ایجادشده و ائتلاف بین‌الملل کنونی دربرابر تحریم‌ها را از بین خواهد برد. این مساله برای رژیم اسراییل اصلا خوب نیست. به نظر می‌رسد توافق سختگیرانه‌ای که اوباما به‌دنبال تحقق آن است بیش از گزینه نظامی برای امنیت منطقه مناسب است. کمی بیش از یک‌ماه تا ۲۴ مارس، ضرب‌الاجل تعیین‌شده برای دستیابی به توافق سیاسی باقی‌مانده است اما انگار اختلافات میان طرفین در مورد درخواست ایران برای لغو همه تحریم‌ها و کاهش تعداد سانتریفیوژها به قوت خود باقی‌مانده است. اختلافات موجود واقعی هستند، اما غیرقابل‌حل نیستند. باید گفت تحقق یک‌توافق سخت هسته‌ای با ایران منافع سیاسی و اقتصادی بزرگی دربرخواهد داشت. پس همان‌طور که محمدجواد ظریف گفته «باید قدر چنین فرصتی را دانست و آن را از دست نداد چرا که شاید دیگر تکرار نشود.»

«اشتون کارتر» دیدگاه هسته ای سخت گیرانه ای دارد

مرد سرسخت در پنتاگون

عکس: AP

نزهت امیرآبادیان: ساعت شنی دولت باراک اوباما نیمه‌خالی شده است، دموکرات‌های کاخ‌سفید می‌دانند که زمان اندکی پیش‌رو دارند. اما رییس‌جمهوری آمریکا در روزهای باقی‌مانده از دومین دوره ریاست‌جمهوری خود در حال تدارک سپری فولادین در برابر حمله تندروهاست. عزل‌ونصب‌هایی که اخیرا اوباما در مناصب بالای دولتی انجام داده اگرچه ممکن است ظاهرا نشان‌دادن چنگ‌ودندان به رقبا و کشورهای خارجی به‌نظر برسد، اما درواقع اوباما در حال تدارک سپری دفاعی در مقابل مخالفان داخلی خود است. انتخاب «اشتون کارتر»، وزیر دفاع جدید آمریکا هم در راستای همین سپر فولادی است. کارتر موضع‌گیری‌های تندی در زمینه منع تکثیر سلاح اتمی دارد و بسیاری احتمال می‌دهند که او موضعی سرسختانه در قبال پرونده هسته‌ای ایران اتخاذ کند. باراک اوباما، رییس‌جمهور دموکرات آمریکا در دوران تبلیغات انتخابات ریاست‌جمهوری وعده‌های بزرگی داد، اگرچه بسیاری از تحلیلگران اصلاحات او در سیاست داخلی آمریکا را چندان موفق برآورد نمی‌کنند، اما او قصد دارد نکاتی درخشان و به‌یادماندنی در پرونده سیاست خارجی خود برجا بگذارد. از این منظر نمی‌توان گفت که انتخاب اشتون کارتر که جزو دموکرات‌های تندرو (بازها) محسوب می‌شود، برای نشان‌دادن چنگ‌ودندان به ایران یا روسیه باشد. قطعا اوباما تمایلی ندارد که در اوج مخالفت‌های داخلی که بخش اعظم آن زیر سر اعضای کنگره این کشور است، وزیر دفاعی مخالف سیاست‌های کلی خود بر سر کار بگذارد. به‌نظر می‌رسد انتخاب کارتر ۶۰ساله بیش از هرچیزی برای راحت‌کردن خیال تندروهای کنگره و لابی‌های طرفدار رژیم اسراییل است که این‌روزها بیشترین کارشکنی‌ها را در مورد پرونده هسته‌ای ایران در مقابل دولت آمریکا می‌کنند.

اوباما به‌دنبال نام نیک

باراک اوباما میراث وحشتناکی در سیاست خارجی از جرج دبلیوبوش به ارث برد، میراث بوش میلیاردهادلار هزینه و دو جنگ نیمه‌کاره در عراق و افغانستان بود. اگرچه پس از اوباما نیز رییس‌جمهور بعدی با خاورمیانه‌ای متلاطم روبه‌رو خواهد شد. اما در شش‌سال گذشته دولت اوباما تلاش کرد تا جایی که ممکن است از نقش خود در سیاست خاورمیانه بکاهد و حتی روی شرق‌دور تمرکز کند. او اکنون در ماه‌های پایانی ریاست‌جمهوری خود با تغییر سیاست‌های آمریکا در قبال کوبا و تلاش برای حل مناقشه هسته‌ای ایران قصد دارد میراثی آبرومندانه از خود برجا بگذارد. اواخر سال گذشته میلادی، رائول کاسترو، رهبر کوبا و باراک اوباما، رییس‌جمهوری آمریکا، درباره آغاز فصلی تاریخی در مناسبات دو کشور و برقراری روابط دیپلماتیک و گشایش سفارتخانه‌های دو کشور سخنرانی کردند و پس از آن مناسبات دو کشور که از زمان جنگ سرد به تیرگی گراییده بود تا حد زیادی بهبود یافت. اکنون نوبت پرونده هسته‌ای ایران است؛ مناقشه‌ای که بیش از یک‌دهه غرب و خاورمیانه را درگیر خود کرده است.

اوباما در کابوس تندروها

حدود یک‌ماه پیش رییس‌جمهور آمریکا، دیوید کوهن را به‌عنوان معاون سازمان اطلاعات آمریکا (سی‌آی‌ای) انتخاب کرد. انتقال این مرد ۵۱ساله که تا پیش از این در وزارت خزانه‌داری کار می‌کرد و به معمار اصلی تحریم‌های اقتصادی دولت باراک اوباما علیه ایران، روسیه و کره‌شمالی مشهور است، نشان‌دهنده سیاستی حساب‌شده در دولت آمریکا بود. زیرا اگر ایران و آمریکا بتوانند تا ۳۰ژوئن به توافقی بلندمدت در زمینه هسته‌ای دست یابند، قطعا نگرانی‌ها و کارشکنی‌های رژیم اسراییل و لابی‌های قدرت وابسته به تل‌آویو در آمریکا تشدید خواهد شد. حضور دیوید کوهن یهودی که قبلا قاطعیت خود را در اعمال فشار و وضع تحریم علیه ایران به اسراییل ثابت کرده است، موجب اطمینان دولت تندروی بنیامین نتانیاهو خواهد شد. اما در صورت عدم توافق میان ایران و گروه ۵+۱ و ادامه گفت‌وگوها، ماجرایی تازه آغاز خواهد شد و نقش کوهن بیش‌ازپیش اهمیت خواهد داشت.

حالا با انتخاب اشتون کارتر در راس وزارت دفاع دولت آمریکا، اوباما نشان داد که بیش از آنکه نگران به نتیجه نرسیدن مذاکرات میان ایران و غرب باشد، نگران تندروهای داخلی است. با انتخاب کارتر در واقع اوباما قصد دارد به تندروهای دموکرات و جمهوری‌خواه (بازها) کنگره و لابی‌های اسراییلی بقبولاند که در صورت شکست مذاکرات هسته‌ای ایران، برنامه حساب‌شده‌ای دارد. جمهوری‌خواهان کنگره نیز در اولین جلسه پرسش و پاسخ با اشتون کارتر در سنا نشان دادند که امید زیادی به اختلافات ظاهری کاخ‌سفید و اشتون کارتر بسته‌اند.

کارتر، از اکتبر۲۰۱۱ تا پایان سال ۲۰۱۳ شخص شماره دو پنتاگون و معاون وزیردفاع پیشین چاک هیگل بود. کارتر ضمن پشتیبانی از مذاکرات دیپلماتیک با ایران، در سال ۲۰۰۸ در یک مقاله آکادمیک به راه‌های احتمالی برای حمله به تاسیسات زیربنایی اتمی ایران پرداخته بود. او در سال ۱۹۹۳ در دولت بیل کلینتون در وزارت دفاع آمریکا مسوول جمع‌آوری کلاهک‌های هسته‌ای از کشورهای تازه استقلال‌یافته از جمله اوکراین، قزاقستان و بلاروس بوده است. او تا پیش از ورود به وزارت دفاع آمریکا در اوایل دهه ۱۹۹۰، چهره‌ای آکادمیک در دانشگاه هاروارد بود که به مطالعات فیزیک اتمی و چگونگی مهار تسلیحات هسته‌ای اشتغال داشت.

اکنون دیوید کوهن یهودی‌تبار، معمار تحریم‌ها برصندلی دوم سازمان سیا نشسته و اشتون کارتر، مخالف سرسخت گسترش سلاح‌های اتمی و موافق با حمله‌های پیشگیرانه در مرکز پنتاگون قرار دارد و تا اینجای کار سپر دفاعی خوبی برای دولت اوباما در برابر حمله تندروهای داخلی ساخته شده است.

اوباما و وزاری دفاع جمهوری‌خواه

کارتر چهارمین وزیر دفاع کابینه باراک اوباما پس از رابرت گیتس، لئون پانه‌تا و چاک هیگل است. اشتون کارتر عضو حزب دموکرات است. پیشینه انتخاب وزیر دفاع در دولت دموکرات باراک اوباما نیز تا به امروز جالب توجه بوده است.

رابرت گیتس که از سال ۲۰۰۶ تا ۲۰۱۱ وزیر دفاع آمریکا و از حزب جمهوری‌خواه بود، در واقع اولین جمهوری‌خواهی بود که در یک دولت دموکرات سمت وزارت دفاع را بر عهده داشت. پس از او لئون پانه‌تا یکی از مخالفان سرسخت شکنجه از حزب دموکرات وزیر دفاع آمریکا شد و پس از پانه‌تا، چاک هیگل جمهوری‌خواه، کهنه‌سرباز جنگ ویتنام دارنده دو مدال پرپل هارت و یک مدال صلیب شجاعت ویتنام، وزیر دفاع شد. چاک هیگل در طول دوران فعالیت‌های سیاسی خود، در سیاست خارجی از خود چهره‌ای میانه‌رو، ضد جنگ، طرفدار گفت‌وگو با ایران و معترض به قدرت لابی صهیونیستی در ایالات متحده ترسیم کرده است. یکی از مشهورترین سخنان او جمله «من یک سناتور آمریکایی هستم، نه یک سناتور اسراییلی» خشم بسیاری از لابی‌های یهودی را بر انگیخت.

هیگل همواره درباره توسل به‌زور در حل مساله اتمی ایران نظر منفی داشته است به همین دلیل برخی تحلیلگران انتخاب او را به‌معنای دشوارتر شدن کار اسراییل برای دریافت چراغ سبز آمریکا برای حمله به ایران توصیف کردند. در آن زمان انتخاب جان کری به عنوان وزیر خارجه به جای هیلاری کلینتون و چاک هیگل به‌عنوان وزیر دفاع آمریکا به جای لئون پانه‌تا نشانه تمایل اوباما برای در پیش گرفتن سیاستی نرم با ایران برداشت شد.

خاطره‌گویی «ظریف» در جمع دانش‌آموزان «نیکان»

حمایت رهبری از دیپلماسی لبخند

زینب اسماعیلی: لبش اغلب خندان است؛ اگرچه چهره جدی‌اش، پشت همان لبخند پیداست. اما در یک‌سال‌ونیم گذشته، به‌خاطر همین لبخندهایی که در مراسم دست‌دادن ابتدایی مذاکرات به لب داشته، بارها مورد حمله مخالفانش واقع شده است.

حکایت آنجاست که لبخندها همیشگی نیست، عکاسان تصاویر مراسم دست‌دادن را ثبت می‌کنند و از اتاق مذاکره، خارج می‌شوند اما دیگر کسی نیست که از تعامل و ارتباط‌های داخل اتاق مذاکره، خبری بیاورد، غیراز چند خط خبری که هرازگاهی در این مورد منتشر شده. در یکی از جلسات غیررسمی تیم مذاکره‌کننده با خبرنگاران یکی از اعضای هیات مذاکره‌کننده از بالارفتن هرازگاهی صدای جواد ظریف در مذاکره با جان کری، همتای آمریکایی‌اش سخن گفت؛ اتفاقی که در وهله اول، با آن چهره خندان و عکس‌هایی که منتشر می‌شد، قرابت چندانی نداشت. اما گویا این ماجرا چندباری تکرار شده است. اگرچه هردو وزیر، با احترام نسبت‌به یکدیگر حرف می‌زنند اما همه این احترام، نتوانسته نسبت‌به برخی اتفاقات داخل اتاق مذاکره مثل عصبانی‌شدن و بلندبلندحرف‌زدن، بازدارنده باشد.

حالا جواد ظریف در جمع تعدادی از دانش‌آموزان دبیرستان نیکان، خاطره‌ای تعریف کرده که این‌روزها در شبکه‌های اجتماعی دست‌به‌دست چرخیده است. ظریف که روز سه‌شنبه در این مدرسه سخنرانی داشت، گفته: «دیشب سعادت داشتم خدمت مقام‌معظم‌رهبری شرفیاب شوم. پریروز هم ایشان یک‌بار دیگر محبت کردند. فرمودند منطقی صحبت کنید... دعوا نکنید.»

سخنانی که شنیده نمی‌شود

البته این تنها شمایی است از سخنان حمایتگرانه مقام‌معظم‌رهبری از تیم مذاکره‌کننده هسته‌ای و شخص محمدجواد ظریف به‌عنوان رییس این تیم. با این‌حال بسیاری از مخالفان توافق هسته‌ای، تیم مذاکره‌کننده را به انواع اتهامات، منتسب کردند.

در روایتی که از حضور ظریف در مدرسه «نیکان» منتشر شده، به نقل از وزیر خارجه آمده: «یک‌بار یکی از دوستان گفته بود، بعضی‌وقت‌ها که ظریف در جلسه با کری صدایش بالا می‌رود، محافظان سرشان را داخل اتاق می‌کنند. دفعه بعد که آقا را دیدم گفتند چرا در جلسه داد می‌زنی؟ همین‌جوری لبخند بزن و حرفت را بزن.» به گزارش ایرنا، ظریف ادامه داد: «و قولا له قولا لینا. این قاعده ماست. میانه‌روی و اعتدال، زاییده اعتمادبه‌نفس است. تندروی زاییده عدم خودباوری.»

مدرسه تحصیل؛ مدرسه سخنرانی

این اولین‌حضور جواد ظریف در یک‌مدرسه نیست، چه‌آنکه این مدرسه با مدرسه‌های که جواد ظریف دوران تحصیل خود را در آن گذرانده (مدرسه علوی) یک‌نقطه‌عطف دارد. موسس هردو مدرسه (نیکان و علوی) علامه کرباسچیان است. جواد ظریف در کتاب خاطرات خود؛ «آقای سفیر» نیز نوشته که در سال‌هایی که از نیویورک به تهران بازگشته بود، مسوولان دبیرستان علوی از او برای سخنرانی در اعیاد مذهبی دعوت می‌کرده‌اند.

حمایت نظام از سربازان جبهه دیپلماسی حقیقتی است که عده قلیل اما پرسروصدای دلواپس نخواسته‌اند بشنوند. نمونه آخر رسانه‌ای‌شده، هماهنگی مذاکرات هسته‌ای در آذرماه گذشته (نوامبر) و آخرین فرصت مذاکرات برای دستیابی به توافق بود. جواد ظریف اعلام آمادگی کرده بود که آخرین پیشنهادهای مذاکره‌کنندگان آمریکایی و اعضای ۵+۱ را دریافت کند تا برای هماهنگی به تهران بازگردد. اما با دیدن آخرین پیشنهاد روی میز آن را متنی قابل ارایه به مقامات بالای کشور ارزیابی نکرد و سفر خود به تهران را لغو کرد. اما با همه این اوصاف، جواد ظریف برای طیفی در داخل، همیشه متهم است. یک‌روز به بهانه کشدارکردن مذاکرات، روز دیگر به بهانه بروزندادن اطلاعات داخل اتاق مذاکره، ماه دیگر به‌دلیل طولانی‌شدن مذاکره با آمریکایی‌ها و پیاده‌روی با همتای آمریکایی خود... .

در همین حال روز گذشته معاون پارلمانی رییس‌جمهور نیز با اشاره به برخی انتقادها نسبت به تیم مذاکره‌کننده گفت: «ما دست منتقدان را بوسیده اما بهانه‌جویی‌ها و انتقادی که از تیم مذاکره‌کننده هسته‌ای می‌شود، منطقی نیست.»

در یک‌سوی میز مذاکره، شش کشور بزرگ جهان، نشسته‌اند و قصد دارند سخت‌ترین پرونده قرن را با مذاکره به پایانی خوش برسانند. آنها تا تیرماه برای دستیابی به توافقی کلی و جامع فرصت دارند. جواد ظریف تا به‌حال چندین‌بار به صحن‌علنی مجلس کشانده شده است. یک‌بار دیگر رفتن به صحن مجلس نیز برایش رزرو شده است که باید دید چگونه خاتمه می‌یابد. جواد ظریف در واکنش به اختلاف روی میز مذاکره، صدایش را بلند می‌کند آن چنان که محافظان، نگران به داخل اتاق سرک می‌کشند و کاترین اشتون می‌گوید به صدای بلند ظریف عادت کرده است. اما او فعلا در مواجهه با مخالفان و منتقدان داخلی توافق می‌گوید: «بر تیر جورتان ز تحمل سپر کنیم/ تا سختی کمان شما نیز بگذرد»

کوتاه دیپلماسی

بازگشت شرکت‌ملی‌نفتکش ایران به فهرست تحریم اروپا

● **تسنیم:** دولت‌های اروپایی مجددا شرکت ملی‌نفتکش ایران را در فهرست تحریم‌های خود قرار دادند. به گزارش رویترز، دولت‌های اروپایی درحالی تحریم‌های مجددی علیه شرکت‌ملی‌نفتکش ایران تصویب کردند که دومین دادگاه بزرگ اروپا جولای (تیر-مرداد) گذشته پس از اعتراض شرکت‌ملی‌نفتکش ایران به تحریم‌های اروپا، اعلام کرده بود هیچ‌دلیلی برای قراردادن نام این شرکت در فهرست سیاه تحریم‌ها وجود ندارد.

حضور سفیر عربستان در جشن ۲۲ بهمن سفارت ایران در بیروت

● **عصر ایران:** سفیر عربستان در لبنان سه‌شنبه‌شب در مراسم جشن سفارت ایران در بیروت به مناسبت سالگرد پیروزی انقلاب‌اسلامی حاضر شد. روزنامه دیلی‌استار لبنان با انتشار گزارشی از این مراسم این اقدام سفیر سعودی در بیروت را به‌عنوان نشانه‌ای مثبت از نزدیکی روابط تهران و ریاض دانست. به گزارش «ایسنا» روز چهارشنبه نیز مراسم گرامیداشت پیروزی انقلاب‌اسلامی، ازسوی نمایندگی دایم ایران در مقر سازمان‌ملل‌متحد در نیویورک برگزار شد. مراسم بزرگداشت ۲۲بهمن در سایر سفارتخانه‌های ایران در بقیه پایتخت‌ها نیز برگزار شد.

وزیر حقوق بشر عراق:

کمک ایران به عراق تنها نظامی نیست

● **ایرنا:** «محمدمهدی البیاتی»، وزیر حقوق بشر عراق، با بیان اینکه کمک‌های ایران تنها به حمایت‌های تسلیحاتی و نظامی محدود نمی‌شود، گفت: حضرت‌آیت‌الله‌خامنه‌ای بهترین مشاوران و جوانان ایرانی را برای کمک به مقاومت ضدتروریستی مردم عراق، لبنان و سوریه، به این کشورها اعزام کرده‌اند.

وزیر خارجه چین امروز در تهران

● **فارس:** وزیر امورخارجه چین در پاسخ به دعوت محمدجواد ظریف؛ به‌منظور انجام سفری رسمی و دوجانبه و گفت‌وگو درباره مذاکرات هسته‌ای، امروز (شنبه) در تهران خواهد بود.

LEON

Since 1960

Respecting you is our business.

تجربه لحظات گرم و صمیمی

در شعبه نیاوران

نیاوران: خیابان دکتر باهنر(نیاوران)
قبل از دوراهی دزاشیب
تلفن : ۲۲۷۲۴۴۰۰-۲۲۷۲۴۲۰۰

www.leon1960.com

Design:HG/Radkhah/Photo:Amin